

posudek oponenta

Diplomandka zvolila pro svoji práci téma založené na komparaci dvou literárních děl 19. století, románů *Horace* George Sandové a *Miláček* Guy de Maupassanta. Obě díla sice vznikla v odlišném literárně-historickém kontextu a zobrazují odlišnou dobovou realitu, spojuje je však společné téma arivismu. Diplomandka nejprve zařazuje oba autory do souvislostí příslušných literárních směrů a stručně charakterizuje jejich dílo. Zabývá se rovněž jejich názory na pojetí literární tvorby a románu zvláště. Klíčem k interpretaci obou románů a jejich následnému srovnání jsou diplomandce postavy, především pak oba protagonisté, kteří jsou právě nositeli znaků arivismu. Do své práce proto zařadila i kapitolku pojednávající o základních otázkách literární postavy.

Analytické kapitoly i závěrečné srovnání jsou nejzdařilejší částí práce. Díky vhodně zvolené metodě, která spočívala v uchopení podstatných dějových i dalších motivů a v postižení charakteru hlavních postav a jejich vztahů k postavám dalším, se diplomandce podařilo dospět k porovnání obrazu arivismu v obou románech a odkrýt nejen podobnosti, ale také zásadní rozdíly mezi tím, jak tento společenský jev zobrazili ve svých románech oba francouzští spisovatelé. Zde je třeba ocenit samostatnost analýz i interpretací, které by však někdy mohly být zasvěcenější, pokud by se mohly opírat o solidnější teoretický rámec úvodních kapitol. Diplomandka se například opakovaně zmiňuje o vlivu společnosti na člověka, na odlišnou společenskou situaci, v níž srovnávané romány vznikly a již odrážejí. V předmluvě sice na str. 8 předesílá: „L'époque du 19e siècle est donc la première chose à laquelle je vais m'intéresser. Dans mon mémoire je voudrais brièvement présenter cette époque, notamment ses genres littéraires,“ omezuje se však nakonec pouze na nastínění literárně historických souvislostí. Zmínku o dobové společenské situaci najdeme až v kapitole 4.2 Les motifs principaux du roman *Horace*, týká se však pouze souvislostí zobrazených v tomto románu, tedy 20. a 30. let 19. století. Lepší vhled do situace a vývoje francouzské společnosti 19. století by přitom mohl napomoci hlubšímu porozumění některým prvkům obou románů a jejich zasvěcenější interpretaci (např. sémantika jmen obou protagonistů i drobná úprava, kterou si shodně dodávají zdání šlechtického původu, mohla být interpretována náležitěji, s. 61 a 67).

Celá práce se vyznačuje lehkou nejistotou v literárně teoretické a terminologické rovině. Diplomandka například systematicky hovoří o psychologické charakteristice postavy jako o „portrait psychique“ (místo psychologique), chápání pojmu „écriture“ (v kap. 2.1 a 2.2) je problematické – pojem odkazuje ke stylu, v tomto případě se ale jedná o tvorbu zmiňovaných autorů a její povahu v širším slova smyslu. Není také zcela jasné, proč v kapitole 3.1 Le personnage explicitně volí pro označení hlavních postav výraz „héros“ („Moi, j'utilise le terme «héros» [...]“, s. 22), když v dalším textu pracuje povětšinou s pojmem „protagoniste“, ale i „héros“ a „personnage principal“ (někde dokonce „protagoniste principal“).

Některé aspekty zůstaly v práci jen v náznaku, aniž by byly funkčně rozvedeny. Pasáž pojednávající v kapitole 3. o vývoji románu je opravdu příliš stručná, než aby mohla být funkční. Dále jde například také o stylovou rovinu analyzovaných děl. Diplomandka v závěru na str. 71 konstatuje: „je me suis intéressée également au style d'écriture de deux auteurs, notamment du côté esthétique.“ Rozboru stylu se však v práci nikde cíleně nevěnovala, formulace v závěrečné kapitole spíše opět svědčí o její neujasněnosti pojmu styl.

Práce je psána francouzsky, její jazyková úroveň je uspokojivá, diplomandka je povětšinou schopna výstižně a srozumitelně formulovat své myšlenky, byť se někdy nevyhne drobné lexikální nepřesnosti, o to více zarážejí některé gramatické nedostatky (chyby v používání předložek, shoda v rodě a v čísle, pochybné používání vytýkácké konstrukce „ce que“ a „ce qui“).

Doporučuji diplomovou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

16. 5. 2010

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.

